

Alzina de l'Abei

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Muntanya del Farell
Emplaçament Carretera BV-1243, en direcció al Farell, PK. 5,800 entrant per una pista forestal, a mà dreta
Alçada: 555

Coordenades:

Latitud: 41.64977
Longitud: 2.13572
UTM Est (X): 428031
UTM Nord (Y): 4611253

Classificació

Número de fitxa 08033 - 216
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00166
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 10/11/2008 - 01:00

Descripció

Alzina (*Quercus ilex* L.), que es troba prop d'un revolt de la carretera que va a Sant Sebastià de Montmajor, en una zona de bosc mixt humit i obac. Es troba aïllada de la resta de vegetació; La capçada és espessa i la seva escorça fosca i clivellada. Es tracta d'un arbre perennifoli amb fulles coriàcies molt variables . El

marge és dentat i punxant a les fulles més joves. L'anvers de la fulla és d'un color verd fosc i el revers blanc i pelut, sobretot a les fulles més velles. El fruit és la gla, amb les escames de la cúpula no punxats. L'alzina floreix als mesos d'abril -maig. Les glans maduren al començament de la tardor. Mesura 15 m d'alçada total x 3,45 m de volt de canó x 6,65 m de volt de la soca.

Observacions:

És fonamental protegir i no modificar les condicions del medi on s'ha desenvolupat l'arbre durant els més de cent anys que fa que viu en aquest lloc. La superfície ocupada per les arrels sol ser molt més gran que la projecció de la capçada sobre el sòl. Es considera que qualsevol mena d'intervenció que es produeixi a menys de 10 metres (en sentit radial) més enllà del límit de la capçada hauria de ser autoritzada prèviament. S'hauria de dur a terme un pla director de gestió i fer un seguiment periòdic (dues vegades a l'any) de l'estat de salut d'aquest espècimen.

Història

La fusta de l'alzina és dura i compacta i s'utilitza per fer eines de pagès i fusteria. Les branques, des de temps immemorial, es fan servir per fer llenya i carbó vegetal de qualitat excel·lent.

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

